

יוצר לברית מילה.

ע"פ א"ב כפול וכל סופי החזוים על לה"כ, ותמוס בו אברהם הכהן כרבי יצחק.
 אות בריתות שלש עשרה בברות אל רם. אמר לעבדו זקן ביתו
 קום לשמרים. ולא יקרא עוד את שמך אברהם: בתמוז הלך צדיק שב בא
 בנמים. באמור לו אל היה חתן דמים. התהלך לפני והיה תמים: גזר
 אמר עליו המלאכה לגמור. גם אל בעצמו הואיל ברית לשמר. ברית יי
 את אברהם ברית לאמר: אחרי כלותו רבה האל מעדניו. ברכים יעשה
 צחוק לגדל בנהיו. ויפל על פניו. לפני קדוש: דם ברית אתיום מנותחו.
 דחה את הדגגע בהראותו. וביום השמיני יפול בשר ערלתו: הפליא חסדיו
 שם המפדש לעילום. הבין למקנא פס בשמש ויהלום. בריתי היתה
 אתו החיים והשלום: ולקח הכהן בשר ברית ודמו. ומיכאל השר מקריב
 במדמו. משפט עמו ישראל דבריום ביומו: זה דם הברית אשר בו
 יעריב. ובה פסח צעיר ורב. המול לו כלזכר ואז יקרב: חלק בחלק יאכל
 איש במסבו. חלץ מדם איש גבר מלבו. וכל ערל לא יאכל בו: טמאת
 בשרו איש בעפר יעפר. טובו ויפיו עצמו מלספר. ביהדים הוא בגפיש
 יכפר: יכלת נחמדת לזכחי שלמים. יעשה כן לבני שמנת ימים. ויחדו
 מלמטה יהיו תמים: כל ספירות בלימה בפילה יסרו. בפיה מקראי קדש
 אמת יעידו. אשר נקמים יעידו ולא כהדו: לולי דם ברית אמר אלהים

בריתות שלש עשרה. ע"פ נדרים ל"א, ב', ר' ישמעאל אומר גדולה מילה שנכתו עליה יז
 נדירות. ור"ל נב' המילה (בראשית יז) כחונה תחת ברית יז פעמים. אסר, הקנה. לעבדו זקן
 ביהו, לאברהם חכים שהיה לו זקן כן ל"ט שנה. לשמרים, לשמור את נדירות חלה של המילה. ולא יקרא,
 נדאשית יז, ה' היה רחן דמים, ר"ל שול את עטק, ושל' שמות ר', כ"ו. התהלך, נדאשית יז, ח' גזר
 אמר, הקנה. הואיל, ר"ל הקנה עור לאברהם לימול וע"פ העדש נר' פ' ט"ז שול אברהם, טל אברהם
 חין כתיב חלח כיטול, נדק את עטמו ופלא עטמו טהול. ונתחנחט, ויפול אברהם על פניו כיון שנפל
 אברהם על פניו רצו הקנה לחותו טקום ועקבו עקרב ונטל טהול. כרת ה', נדאשית ט"ז, יח. לגדול
 כהניו, אברהם היה כהן גדול נהקרינו את נב' למנוח. ויפל, שם יז, ג'. יז. אח יום פנוחתי רוחה,
 המילה דוחה את הסנת, ואף אם יז שם נהדת יקון, וכליתא נדרים ל"א, ב' וזנת קל"ב. וביום, ויקרא יז,
 ג'. לעילום, כמו לשולם (דכ"ל ל"ג, ו'). למקנא, לחליהו הנכח עשה קנא קנאית וכו' (פ"א יט, י'). כס,
 ע"פ סדקי ר"א פ' כ"ט, אשר הקנה לחליה קנאית בשמים על גלוי עריות שז' פינחס כן אלעזר וכו', וכוון
 אתה טקנא, חידן שחין יסאל ששין נדית מילה עד שאתה רוחה נעיניך, טכאן התקינו טכמים זיהו עושים
 מושב כבוד לטלחן הנדית שז' וטלחן הנדית אשר אתם חפטים הנה נא. ויהלום, שם חתן מטה. ברית,
 טלחי ב', ה'. ולקח הכהן, ר"ל חליה הנכח שהוא כהן שהוא פינחס כדליתא נפר"א פ' כ"ט ולקח ראש
 פ' פינחס. ומיכאל השר, ע"פ טף מנחות. משפט ט"א ח', כ"ו. ופה פירוש משפט עמו, תפלת עמו, ודחה
 בתוספות שם מנחות. יעריב, ל' וערבה לה' מנחת יבולה, ר"ל רק מי שנמול שותר לו לזכות זבח פסח, וגם
 לחול מעט חינוך שותר חלח לנמול. המול לו, שמות יז, ט"ח. במסכו, נמסוכין כליל פסח. חלק, נאטט,
 ר"ל חסור נזח פסח. נבר מלכו, שנתכנר מעשיו (רס"י לשמות יז, ט"ג). וכל ערל, שם יז, פ"ח. בעפר
 יעפר, כי מים עליו עפר פרה חדומה. טובו ויפיו של דם נדית מילה. עצמו מלספר, ר"ל גדול הוא
 יותר מן אפר פרה חדומה, כי הוא טכפר על הנפס. כי דמים, ויקרא יז, י"א. נחמכת נכנת, וע"פ ערובין
 ק"ג חותכין יכלת בעקדש. וחדו, ל' שמות כ"ו, כ"ד. ספירות בליטה, יסודו נב' יציה פ' ח', עשר ספירות
 בליטה במספר עשר חנעות חמט כנגד. חמט ונדית יחיד טכוון נאטט כטילת הלשון וכטילת העטור עכ"ל,
 ופירוש בליטה טל' תולה חרץ על בליטה (חיו כ"ו, ו') ר"ל כל עשר הספירות שנהן נחלית הארץ על
 בליטה נזכות המילה מסח, וע"פ נדרים דף ל"ב אלמלא דם נדית לא נמקייטו שמים וארץ דכתיב אם
 לא נדיתו יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמי (דמיה ל"ג, כ"ה). אשר חכמים, ל' חיוט ט"ז, יח.

נחמתי. לבלתי עשות ארץ ושמים לא רוממתי. חקות שמים וארץ לא עמתי: מילת מעור ולב ולשון הקפה. מכריעים בין החמשים שפה. יי יתן חכמה: גערי ישראל בחק בריתותיהם. נפולים אשר לא ימתן אחיהם. אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: שיה תמים נפול ראשון לשמנה. סערוהו מלאכי שלום בחנינה. עליהם המזבח צפנה: ערלת כך איש טוב פשה תפשה. עברה קראתה ואדון קשה. ויבקש להרג את משה: פגימה בבדה פשפשה במעלליו. פדיון נפשו שטה עליו. את ערלת בנה ותגע לתגליו: צדיק בן נון מל שנית גדיבים. צור ישועתם שמדם מבר אובים. ביום השלישי בהיותם באבים: קם על גדיבות נפשו ממרחץ גבהלה. קרמדה שעפיו במשמש ברית מילה. תשאות חן חן לה: ריחו נחת בצור המור. רפה תהלותיו לאל לאמר. למנחם על השמינית מזמור: שיבת ציון אל בהשיבו. שבתי יה יגהו אליו ואל טובו. ערל לב וערל בשר לא יבוא: תורת הקרית שמרה וערכה. תעשה בעברי מהול בכה. כי שם צוה יי את הברכה: אך אם אין איש וזמן עובר. בנשים משבחות תהיה תחת גבר. תברך מנשים אשת חבר: רח יי דבר עלפי גביא. הפול יפול וערל וכותי וערבי יפלא העם מהביא: הן גאלה אל בדמי שירים. בלגית יהודה ושארית אפרים. הנדחים

[illegible]

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַתֵּתֶנָּה לָמָּה אֱלֹהֵי הַעֲבָאוֹת - בְּגִיָּה תַחְתּוּמִּים בְּבְרִית וְאוֹת -
נִתְּנִים לָעַם אַחֵר וְעִינֶיךָ רְאוֹת: שְׁלַח מִכּוֹר אֲסִירִים בְּדָם בְּרִית תַּחְתּוּמִּים -
עַם אֶחָד מִכּוֹר וּמִכּוֹר בֵּין הָעַמִּים - כִּי־אֶרְכֹּכֶלּוּ שֵׁם הַיָּמִים: אֲנַחְנֵנו כּוֹרְתִים
בְּרִית אֶל בְּאֶהְבְּתוֹ - וְהוּא יִפְּוֹל לְכַבְּנוּ לִירְאָה אוֹתוֹ - יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ -
קְדוֹשׁ: הַכֹּל יִדְּקֵה וְנָה.

אופן

בראשי החזוים חתום ד' פעמים אלעזר, וכל הבתים בעלי ד' חכמים חזן מן הסוג.

אֲזוּרֵי אֵימָה בְּרוּרֵי יִרְאָה - אֲפִיזֵי כַח כְּסֹא לְנִשְׁאָה -
אֵימִים רִזְעִידִים וְעוֹבְדִים בִּירְאָה - אֵימִרִים לְמַלְכָּם תְּהַלֵּה נָאָה:
וְעַמּוֹ בְּרוּרֵי בְרִית - מְהַלְלִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית:
לְמַלְךְ הַמְהַלֵּל מִי לֹא יִהְיֶה - לְמַלְךְ הַמְשַׁבַּח מִי לֹא יֵאָדָר -
לְמַלְךְ הַקְדוֹשׁ לַעֲלֹה וּלְהִדָּר - לְסַלֵּסל וּלְפָאֵר שְׂבָחוֹ לְסִדָּר:
וְעַמּוֹ עֲרֻבִית וְשִׁחְרִית - מִיְּחִידִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית:
יִתְגַּבְּרוּ יִתְגַּבְּרוּ מִשְׁרָתִי עֲלֵיוֹן - יִתְנַשְּׂאוּ יִתְעַלּוּ בְּעֲלֵי זְהִיוֹן -
יִפְאָרוּ יִבְאָרוּ לְהַלֵּל בְּצִבְיוֹן - יִשְׂאוּ כְבוֹד עֲלֵי הַגִּיּוֹן:
וְעַמּוֹ כְּסֵל שְׂאֲרִית - מְסַפָּרִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית:
עִירֵי גְבוּרָה מִפְּעָמֵי שְׂכִינָה - עוֹטְרֵי כְתָרִים לְאֱלֹהֵי מְעוֹנָה -
עֲלִיוֹן מְרַנְּנִים בְּגִילָה וְרִנָּה - עוֹשִׂים מְלֹאכְתָּם בְּאֶמֶן אֲמִינוּה:
וְאֵם בֵּת עֲבָרִית - מְהַדָּרֶת לְזוֹכֵר הַבְּרִית:

צדדים מצרים, וע"כ נקודו שינים מן שיר ותפלים שזו שינים, והוא טל' שרית נחלתו וכמו
שנעלה גם נמקח שרית תחת שרית (דכ"ח י"ג, ל"ח), וכן נעתיכן כ"ג ע' חטב ושרים, ובכחיים
י"ג שפיות שרית חזוים, ונשקל אחר שרית הדם שהוא מן שרית נמקח שרית ותפלים ד' חז' -
ועוד נשקל אחר שרית נפלים ד' חז' כמו וזין שרית רק התורה האמת, ששאלו שריתים (פדש שר
דף ד') שרית מנה ושרית (מכילתא פ' י"ג). כדי לנו ג' מוקלים לחנה זו שרית שרית גם שרית
וכנראה כי העשקל שרית לא נאמר טל' יחד חלל רק נרתי חזו' העדוים, ישעיה כ"ו, י"ג. נחנים,
דברים כ"ח, ל"ג. ויש לדעת כי נמקח שרית החזוים האלה הן גאלת וכו' ועתה למה וכו' יש
כבי' החזוים, ודגל בשר כרית עזוב וטולק, כרית יכרת ודבא יחלק, מלחמה לה' נעטלק.
השקל זאת נעתיך אלהי הכנאות, נחזותך נבין חתוטי כרית וזאת, נחנים לעם אחד ועתיך
רוח' סבור, כנוי לגלות. עם אחד, ל' חסתר ג', ח'. כי ארכו, נחזית כ"ו, ח'. יחד,
תהלים קי"א, ה'.

אחורי אימה, העלמים העושים נחזית רלון קונס. ברורי יראה, כן כבי' והוא טל' כולם חזוים
כולם נחזים. אפיזי כח, הנקחלים נחזי כח (תהלים ק"ג, כ'). כסאו לנשאה, כן כבי'. קרית בריח
כן כבי' ונל' יארר, טל' נחזי כח, נחזי נקדש (נחזי ע'). לסלסל, ענין תהלה ונחז טל' סלו
לרזכ נעטרת (תהלים ס"ח, ה'). יתגברו יתגברו כבי' ונכון, ודאח, ל' וזכר וטנה טל' נחזי וזהה טל'
דעני (נחזות נ"ח ע"ג) וזהה דעטא (יטח כ"ח, כ'). בצביון, נחזון, לט' נל' חרתי רלון. ככל שארית,
ט"ה והיה שרית יעקב נקדש נחזי ככל מלת ה' (יטח כ"ח, ו'). עירי, תואל למלכים ע"ג
הכחור עיר וקדש, נחזי ע"ין (דניאל ד' י'). סעמי, טל' ותחל רוח ה' לפנמו (זופטים י"ג
כ"ה) יר'ל העטודים חז' שפע הכיכר נחזית ונחז. עוטרי כחיים, טכאד למעלה דף 251

וּמִדָּה וּבִרְכָה שֶׁבַח וְהַלֵּל . וְזֵקִי חֲשָׁמַיִם פּוֹצְחִים לְמַלֵּל .
וְזֵדִי מַעֲלָה מִכְתִּירִים לְכָלֵּל . וְהִירִים זִרְיוֹם נִדְלוֹ לְסַלֵּל :
וְאִם נִאֲוָה שְׁחִיחֻדִּית . מִשְׁכַּחַת לְזוֹכֵר הַבְּרִית :
רֶכֶב אֱלֹהִים אֶלְפֵי רַבָּתִים . רוֹגְשִׁים שְׁלוֹשׁ קְרוֹשׁ בְּמַחְגֹּזִים .
רוֹחֲשִׁים בְּרוּךְ בְּלֵי עֲצָלָתִים . רוֹעֲשִׁים וּמְגִיעִים סְפֵי אֲמֻלָּתִים :
וְאִם תַּעֲמֹד בְּבְרִית . מְבָרַכַת לְזוֹכֵר הַבְּרִית :

מדעיות ישורון.

זולת.

ע"ס א"ב, ונסוף חתום מכרהם ברכי יצחק הכהן.

אֹת בְּרִית יִשְׂרָאֵל וְשִׁבְתָּ וְהִתְוַדַּהּ . בְּגִלְגָּל עֲלִיּוֹת בְּמִים אֵל קָרָה .
 גַּם אֲבָן פְּנֵת הָאָרֶץ יָרָה . הָעֵת יִחְיֶה בְּרֵאשִׁית בְּרָא : הֵן שָׁבַע מִצְוֹת
 נִצְטָו הַמּוֹרִים . וְשִׁמְיִנִית לֵאב הַמוֹן אֲבִי כָל־הָעֲבָרִים . זֶה אֵלֵי בְּרִית עִמּוֹ
 בְּרִית בְּשָׂרִים . הִטָּא בְּדַמּוֹ בְּיוֹם הַכִּפָּרִים : מִהֲרֹו וְקִדְשׁוֹ בְּדָמִים יִקְרִים .
 יִדְיָדִיהָ אִזּוֹ לָקַח לֹא תִרְבוֹת צָרִים . בְּנִתְחִלִּים נָטְיוֹ בְּדָמִים בְּיֹאדִים . לְרָצוֹן עָלוֹ
 לְיֹשֵׁב בַּסֶּתֶרִים : מִשְׁמָם בָּא לְבַקֵּר חֲתָן דָּמִים . נָתַנוּ הֵיחָ עֲרֵלוֹת כַּעֲרוֹנָת
 בְּשָׂמִים . שִׁיז בָּעֵת חָיָה מֶלֶךְ לְשִׁמְנֵת יָמִים . עַל כֵּן עָרַב לְזִבְחָ שְׁלָמִים :
 סִקִּידָה כְּפֹלָה סִקֵּד הָאֵל בְּרַחֲמִים . צֹאן אִיבֹדוֹת לְגֹאֹל מִסִּבְלוֹת עֲנָמִים .
 קָל מִהֲרָה יִצָּא בְּדָמִים נִכְתָּמִים . רַם שָׁב שְׁבוּתָם בְּהִיּוֹתָם כְּחִלְמִים :
 שִׁסָּד חֲמָתוֹ עַל־פִּסְטֵי הַמּוֹרִים . תַּחַת אֲשֶׁר עָנּוּ בְּכוֹר בְּרֵאדִירִים . אֶת־
 בְּרִיתוֹ וְזָכַר בְּעֵי הָעֲבָרִים . בְּגֹזֹו יָם סוּף לְגֹזִרִים : רִיב לִי כַּעַם אֲשֶׁר וְנָב

ומה וברכה שבת ודלג, בן נבי' וד' ומצון כי לנצח לכל חזון ד' תמות. וק', כלולי אש, כדליתא
נתינת יג מה חסל, חיות אש ממלכות. מנצחים, פותחים מה. ואם נאמר שחרהריות, ע"כ שר
א', ה'. רכב אלהים, תהלים ק"ט, יח. רגשים שיש קדש במחנותם, בן נבי' והוא נכון.
ורחמים, ל' רחם לני דבר (תהלים מ"ה, כ'). עצמות, עללות. ומציעים ספי אסוחים, ע"כ וינושו
חמות הכפים (ישעיה ו', ד').

אחת בריה, המילה. עליה וכו', ע"ה העקרה במים עליהו (תהלים ק"ד, ג'). גם אכן פנה, ע"ה מי ידע חן פנתה (חיות ל"ח, ו'). ור"ל במים והלך נסדו בשביל המילה ובשביל יצחק והשבת והתורה, כמו שזכרנו זאת בספוק בראשית ברא, וע"פ הסדר שנינו רש"י בפירושו, בשביל התורה שנקראה לחיות דרכו ובשביל יצחק שנקראו לחיות תחתיו. ובגדים ל"ב חלמל דם בריה לא נתקיימו שמים וארץ, חלמל תורה לא נתקיימו שמים וארץ. ועוד בראשית לחיות בריה אשר, ר"ל בריה של מילה תריח אל אה המלל שאל של ניהנס. והוא נמדה הנפלס פ' בראשית. שבע מצות, ו' מצות בני נח. המורים, ר"ל בני אדם הראשונים. ושמינית, טטת המילה. זה אלי, הקב"ה ע"ה שמת ט"ו, ג'. ביחס הכפורים, לפי פקדי ר"ח פ' ר"ט נעול חסדס מוס כפור. ידידה, תואר לחסדס חסד ע"ה מה לידידי בניתי (ישימיה י"ח, פ"ז) הנדד על חסדס נענחות כ"ג. כנחלים נסיו, אהיה מל כל ילדי ניתו והיה הדס זכ כנחלים. משמים בא לבקר, נ"ט פ"ו, ע"ה. ויחל חלח'ה בחלחי מטרה, אשר ר' חמל נר חמינה אותו היום יום לחיו של מילה אל חסדס היה ותה הקב"ה לשלח בחסדס. שיו, נט יחזק. כעש ריה, בראשית י"ח, ג'. סקירה כשולה, ככתנו פקד פקדתי חמס (שמות ג', ט"ז). עננים, טגרים (בראשית י"ג). נחמים, מנשים. ברוחם כחולטים, מל' תהלים קכ"ו, א'. פטר חמרים, ככור מרים שנסגלו לחמרים מוחזקל כ"ג, כ'. בעי' הרבנים ר"ל נעמחות מ' סף. לגורם, ל' תהלים קל"ו, י"ג. ונדה נמדה (לחוס רמז ט"ז) כמו לגורים שכן בל' ארמי חורין לטהלים גורים. בעם אשר נגב

עמו. ואומר לו סוד וקח בשר ברית ודמו. מתחת שמיו יפחה וקר שמו.
בְּקוֹמוֹ לַעְרוֹץ לֹא יָכִיל וְעַפּוֹ: רָצוֹן שִׁבְגִי סָנָה לְשׂוֹאת בְּרִנּוֹן הַגִּלּוֹ. רָשַׁע
לְהַפִּיל חֲלָלִים בַּעֲצוֹמוֹ וְחִילוֹ. בְּבְרִית אֲשֶׁר הַגִּבִּיר לְיִשְׂרָאֵל וּמָלוֹ. יַעֲפּוֹ
יָשַׁע וּמִיָּדוֹ זֹאת הֵיטָח לוֹ: יִסֵּר דָּם הַבְּרִית וְדָמִי הַרְגִּים בַּעֲיִנְיָהּ. צוּה
יִשְׁעוֹת יַעֲקֹב וְתִדְלַשׁ בָּאֶף עֵינֶיהָ. חֲלָף אֲשֶׁר שָׁסְבוּ בַּפִּיָּם דָּם צְפוֹנִיָּהּ.
קָדַשׁ קְדָשִׁים הוּא הָרִי שֶׁלָּהּ לִסְנִיָּה: הִבֵּט מַשְׁמִיָּם אֵל גְּדוֹל וְנוֹדָא. בְּנִתְהָ
אֲשֶׁר חִפְיָתָהּ בִּירְקָרֵק אֶבְרָה. הֵן חוֹלַת אֶהְבֶּתָהּ תְּמִיד פּוֹדָהּ. נֶצַח יִשְׂרָאֵל
הִבָּה לָנוּ עֲוֹרָה: עוֹרַת אֲבוֹתֵינוּ וס'.

תפוס ט יתודה הלה.

נאולה.

יום לִיבְשָׁה. גִּהֲפֹכוּ מַעֲלִים. שִׁירָה תִּדְלָשָׁה. שְׁפָחוּ גִּיּוֹלִים: הַטְּבַעֲתָ
בְּתִרְמִית. רָגְלֵי עֲנֻמִּית. וּפְעָמֵי שִׁלְמִית. יָפֹו בְּנַעֲלִים. שִׁירָה תִּדְלָשָׁה שְׁבָחוּ
גִּיּוֹלִים: וְכִלְחָאֵי יִשְׁרוּן. בְּבִרַת חֲדָי יִשְׁוֹרְדִין. אֵין בָּאֵל יִשְׁרוּן. וְאִיִּבְנוּ
פִּלִּילִים. שִׁירָה תִּדְלָשָׁה שְׁבָחוּ גִּיּוֹלִים: רָגְלֵי בֵן תָּרִים. עַל הַנְּשָׂאִרִים. וְחִלְקָם
נִפְוֹרִים. בְּמִלְקָט שְׁבָלִים. שִׁירָה תִּדְלָשָׁה שְׁבָחוּ גִּיּוֹלִים: הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבִרַת
חֲתָמָךְ. וּמִכְמָן לְשִׁמְךָ. הַמָּה נִפְוִלִים. שִׁירָה תִּדְלָשָׁה שְׁבָחוּ גִּיּוֹלִים: הַרְאָה
אוֹתוֹתֶם. לְכִלְחָאֵי אוֹתָם. וְעַלְבָּנִי כְּסוּתָם. יַעֲשׂוּ גִּדִּילִים. שִׁירָה תִּדְלָשָׁה
שְׁבָחוּ גִּיּוֹלִים: לָמִי זֹאת גִּרְשָׁמָת. הַכְּרָנָא דְּבַר אָמַת. לָמִי הַחֲתָמָת. וְלָמִי
הַפְּתִילִים. שִׁירָה תִּדְלָשָׁה שְׁבָחוּ גִּיּוֹלִים: וְשׁוֹב שְׁנִית לְקִדְשָׁהּ. וְאַלְהוּסִיף
לְגִרְשָׁהּ. וְחַעֲלָה אוֹר שְׁמִשָּׁהּ. וְנָסוּ הַצִּלְלִים. שִׁירָה תִּדְלָשָׁה שְׁבָחוּ גִּיּוֹלִים: יִדִּידִים
רוֹמְמָוָה. בְּשִׁירָה קִדְמָוָה. מִי בְּמִכָּה יִי בָּאִלִּים: שִׁירָה תִּדְלָשָׁה שְׁבָחוּ גִּיּוֹלִים:
בְּגִלְל אֲבוֹת תוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתִבְיָא גְּאֻלָּה
לְבָגִי בְּגִידִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

עמו, הוא עמלק (דברים כ"ה, י"ח). סוד, גסה הכה. וקח בשר ברית ודמו, ע"פ תנחומים פ' כי תלח וחיבה דמי דף ע"א ונמצא דף רנ"א, בית עמלק היו מתחבין טילוחיהן של ישראל וחרקין אותן כלפי מעלה ומוציין כזה נחמה מול לך מה שנחת. בקטו לערוך, כאשר יקום הקד"ה לדין. לא יכיל עמלק את ועמו של הקד"ה. לשאח בן נח רגלו, יהושע הכינס את הדגל להלחם בעמלק. בברית אשר הגביר, נעמד אהבה יהושע את מרת הטילה בישראל (יהושע ה', ג'). יעסו, מתלבז. הרצים, כבי"י נעקדים. עוינך, חוינך, מל' ויהי שול שיון את דוד (ז"א י"ח, ט'). צפוניך, יאחזל (תהלים פ"ג, ד'). קדש קדשים הוא הכה. הבט משמים וכו', חזו זה כבי"י כה לאנו, והזכחת חנות אל גדול ונודל, ככה נסעה ימין נכח ונכחה, והלכח חזוהי ש"ה הפורה, כלח יאחזל הכה לנו ערה". חסיתה, ע"ה תהלים ס"ח, י"ד. חולת אהבתך, יאחזל ע"ה שר ב', ה', ח'. נצח ישראל, הקד"ה (ז"א ט"ו, כ"ט).

יום ליבשה, חזה נאורו למעלה דף 645.